

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
M E H E D I N T I

DECIZIA Nr. 10/2005

Directia generala a finantelor publice Mehedinti a fost sesizata de *S.C. X S.R.L* prin adresa inregistrata in data de 15.02.2005 cu privire la Rezolutia 10.11.2004 a Parchetului de pe langa Judecatoria... de neincepere a urmaririi penale fata de numitul... sub aspectul savarsirii infractiunilor prevazute de art.13 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale republicata si art. 37 din Legea contabilitatii nr.82/1991.

Prin Decizia 12.07.2004 Directia generala a finantelor publice a suspendat solutionarea cauzei pentru suma de pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, procedura urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Ca urmare a Ordonantei de neincepere a urmarii penale *S.C. X S.R.L* solicita solutionarea contestatiei formulata impotriva masurilor stabilite prin procesul verbal din 11.06.2004 intocmit de organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal intrucat motivul suspendarii nu mai exista.

Societatea contesta masurile dispuse de organele de control prin procesul verbal din 11.06.2004, prin care aceasta este obligata la plata sumei ... lei, reprezentând: taxa pe valoarea adaugata de plata; dobânzi aferente; penalitati de intarziere aferente.

Constatând ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art.174 si art.178, alin.1, lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia generala a finantelor publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

I. Prin contestatia formulata, *S.C. X S.R.L* contesta procesul verbal, înregistrat la Directia generala a finantelor publice in 11.06.2004 încheiat de inspectorii Directiei Controlului Fiscal si masurile dispuse prin acesta, respectiv virarea la bugetul de stat a sumei de ...lei, reprezentând T.V.A. de plata, dobânzi si penalitati de întârziere aferente.

In sustinere, contestatoarea invoca faptul ca nu datoreaza taxa pe valoarea adaugata, dobânzi si penalitati de întârziere deoarece "facturile de cumparare de la diversi furnizori si chitantele de achitare, au fost înregistrate în

evidenta contabila a societatii si sunt legale, corespunzând O.M.F. nr. 831/1997”.

Totodata, contestatoarea sustine ca “obligatia firmei era sa verifice ca facturile primite de la furnizori sa respecte cerintele OMF nr.831/1997”.

II. Procesul verbal, înregistrat la Directia generala a finantelor publice Mehedinti in data 11.06.2004 a fost întocmit de inspectorii Directiei Controlului Fiscal în urma unui control efectuat la **S.C. X S.R.L.** , la solicitarea I.P.J. prin adresa din 29.03.2004.

Din verificarile efectuate, organele de control au constatat ca în perioada 01.01.1999 – 31.12.1999 societatea a înregistrat în contabilitate un numar de 12 facturi provenind de la furnizori care nu s-au regasit în baza de date a Ministerului Finantelor Publice si care nu erau completate cu toate datele prevazute de formularul respectiv, sediul social al furnizorului, date privind expeditia, date privind identitatea delegatului, semnatura de primire, fapt ce a condus la stabilirea în sarcina contestatoarei obligatia de a vira la bugetul de stat a sumei de ...lei, reprezentând taxa pe valoarea adaugata de plata, dobânzi si penalitati de întârziere aferente.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

Fata de constatările din procesul verbal încheiat în data de 10.06.2004, prin decizia din 12.07.2004 s-a suspendat solutionarea contestatiei formulata de societate, înregistrata la Directia generala a finantelor publice in data de 23.06.2004, urmând ca organele de solutionare sa se investeasca pe latura civila a cauzei în functie de solutia dispusa de organele de cercetare penala.

Prin Ordonanta Parchetului de pe lângă Tribunalul s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala fata de învinuitul, pentru infractiunea prevazuta de art.13 din Legea nr. 87/1994, art.37 din Legea nr. 82/1991.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de...lei , dobanzi aferente in suma de ...lei si penalitati de intarziere aferente in suma de...lei .

Directia generala a finantelor publice este investita sa se pronunte daca societatea avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe facturi care nu corespund prevederilor legale in vigoare la data intocmirii acestora, in sensul ca nu sunt completate toate rubricile prevazute de formular referitor la datele de identificare ale furnizorului, precum si datele privind expeditia.

In fapt, in perioada martie – octombrie 1999 societatea a inregistrat in contabilitate 12 facturi provenite de la furnizori care nu se regasesc în baza de date a Ministerului Finantelor si Oficiului Registrului Comertului, facturi pentru care si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in acestea.

Organele de control au considerat ca facturile respective nu indeplinesc calitatea de document justificativ intrucat nu sunt completate date cu privire la identificarea furnizorului precum si date privind expeditia, respectiv datele de

identificare ale delegatului care a preluat marfa, mijlocul de transport cu care s-a efectuat transportul.

În drept, conform art.25, lit. B din Ordonanța Guvernului nr.3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată republicată:

a) să consemneze livrarile de bunuri și prestațiile de servicii în facturi sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea.....

b) agenții economici platitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligati să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora....”.

Art. 19, lit.a din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată menționează:

“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca platitori de taxă pe valoarea adăugată”.

În acest sens, punctul 10.5, lit.h din H.G. nr. 512/1998 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea O.G. nr. 3/1992 privind TVA, precizează:

“*Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:*

-
-

h) bunuri și servicii aprovizionate *pe baza de documente, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25, lit. B din ordonanță și de H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora*”.

Referitor la întocmirea corectă a documentelor de aprovizionare, având în vedere prevederile legale anterior menționate, se reține că prin art.7 din Hotărârea Guvernului nr.831/1997 privind aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă se prevede:

“**Inscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile**”.

În speta sunt incidente și prevederile pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 704/1993 care precizează:

“**Potrivit art.6 alin.(2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza**

înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

a)denumirea documentelor;

b)denumirea si sediul unitatii patrimoniale care întocmeste documentul;

c)numarul si data întocmirii documentului;

d)mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (când este cazul);

e)continutul operatiunii patrimoniale si, când este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;

f)datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;

g)numele si prenumele, precum si semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, dupa caz;

h)alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate [...].”

În contextul acestor prevederi legale, se retine ca **pentru dobândirea calitatii de document justificativ** a celor 12 facturi si înregistrarea în contabilitate, acestea trebuie sa fie completate cu unele elemente principale, respectiv **datele de identificare** ale furnizorului si beneficiarului, precum si **date care pot confirma efectuarea operatiunii** cum ar fi cele privind expeditia si transportul marfurilor.

Fata de cele de mai sus, se retine ca societatea nu justifica pe baza de documente realitatea operatiunilor pentru care nu au fost completate facturile cu datele solicitate de formular si prin urmare, lipsa acestor date nu poate conferi facturilor respective calitatea de documente justificative pentru a fi înregistrate în contabilitate, dupa cum în mod **imperativ** este prevazut la pct B. “Norme generale privind documentele justificative si financiar-contabile” din OMF nr.425/1998 emis în temeiul art 4 din Legea contabilitatii nr.82/1991:

“Înscrierile care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizeaza toate informatiile prevazute în normele legale în vigoare.”

Prin urmare, pentru ca facturile fiscale în cauza sa poata fi considerate documente justificative, acestea trebuiau sa fie completate corect, la toate rubricile prevazute de formular, astfel încât sa furnizeze toate informatiile precizate la pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii Contabilitatii nr. 82/1991 aprobat prin H.G. nr. 704 / 1993.

Având în vedere prevederile legale citate precum si analiza facturilor anexate la dosar, rezulta ca societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi care nu sunt corect întocmite si nu pot fi înregistrate în contabilitate, neîndeplinind calitatea de document justificativ care sa stea la baza deducerii taxei pe valoarea adaugata.

Fata de cele precizate în cuprinsul deciziei si având în vedere ca societatea contestatoare si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata înscrisa în facturi pentru care nu a verificat corectitudinea întocmirii acestora în sensul art.25, lit. B. b din O.G. nr.3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata republicata, se retine ca în mod legal organele de control au stabilit ca pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi, societatea nu are drept de deducere.

Conform prevederilor legale citate in cuprinsul deciziei, societatea nu avea obligatia sa verifice persoanele juridice furnizoare, dar conform prevederilor legale în vigoare avea **obligatia** sa verifice completarea corecta a facturilor fiscale cu datele principale prevazute de formular, aspect consemnat de organele de control prin procesul verbal.

Prin urmare, motivele invocate de societate nu pot fi retinute în solutionarea favorabila a cauzei, contestatia urmând a fi respinsa ca neîntemeiata, reprezentând taxa pe valoarea adaugata de plata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Nici opinia exprimata de expertiza contabila nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, deoarece organele de control au calculat in sarcina societatii contestatoare obligatiile fiscale suplimentare in urma stabilirii faptului ca 12 facturi de aprovizionare primite de la furnizori nu indeplinesc calitatea de documente justificative si nu pot fi inregistrate in contabilitate, in timp ce expertiza contabila analizeaza eronat modul de inregistrare in evidenta tehnico- operativa si contabila a unei facturi de aprovizionare fara a stabili mai intai daca cele 12 facturi indeplinesc calitatea de document justificativ si daca pot fi inregistrate in contabilitate.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei si în temeiul art.19, lit.a, art.25, lit. B din Ordonanta Guvernului nr.3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, pct.10.5, lit.h din Hotararea Guvernului nr. 512/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 704/1993, OMF nr.425/1998 emis in temeiul art 4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, art.7 din Hotararea Guvernului nr.831/1997 privind aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila art.179, art. 183, al.1 si art.185, al.1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, se:

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiata a contestatiei formulata de **SC X SRL**

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul... , in termen de 30 de zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.